

Каква е вашата представа за демократично училище? Какви са правата и отговорностите на различните групи в него?

(есе)

Какво означава думата „демокрация“? А демократично училище? Демокрацията е форма на управление, при която имаме равни права на всички и властта произтича от народа. Следователно демократичното училище означава ли учениците да управляват?

Моята представа за демократично училище е учениците сами да избират и организират живота си в учебното заведение, но разбира се с помощта на учителите. Всяка група в него има своите права и отговорности, които трябва да спазва, защото без тях ще настъпи хаос и анархия(метафорично казано).

Смятам, че, когато ние учениците имаме някакъв контрол, макар и малък, да избираме, по този начин ще се чувстваме значими, осъзнавайки, че нещата зависят от нас. Фактът, че ще се чувстваме полезни ще ни мотивира да участваме активно в управлението като помагаме на учителите си. Това ще ни стимулира да усъвършенстваме училището като го подобряваме с всеки изминал ден. Като се обменят нови и различни идеи, поемат се инициативи и се участва активно. По този начин ще можем да допринесем на училището си както то прави за нас. И би било изключителна гордост за всички да извесим мястото, в което учим, на възможно най-високото ниво.

Но винаги има и пречки. Според мен не могат да се правят сериозни стъпки с несериозни хора. А какво точно имам предвид тук? За голямо съжаление много от учениците приемат всичко това много несериозно и не се интересуват от образованието. Смятат, че това е просто един етап на изпитвания, тестове и суха информация в учебниците. И когато този етап премине всичко ще е цветя и рози. Но дали ще бъде така? Нищо в този живот не е сигурно. Понякога нещата от нас-учениците се вземат много безотговорно и не се проявява голям интерес. Разбира се вината не винаги е само в нас. Мисля, че обществото и времето, в което живеем също имат голям принос. „Виреем“ в един изкуствен и корумпиран свят, незаинтересован от нищо. Егоизмът също изказва своята дума. Вярно е, че всеки трябва да гледа само в своята паничка, но когато става дума в случая за подобряването на училището, всеки

има право да изкаже мнение и да поеме някаква отговорност за мястото, в което учи и работи.

Напоследък все по-често наблюдаваме подкупени изпити, фалшиви дипломи и необразовани хора. Не виждам абсолютно никакъв смисъл в това. Как човек ще успее да се развие в сфера, в която не знае почти нищо и е подкупил даден преподавател, за да бъде там? Може би това нещо се прави с цел да опровергае родителите си и да изглежда добре в очите на хората? Поне, ако на човек не му се учи и смята образованието за нещо ненужно да се откаже, а не да заблуждава хората, че е завършил определена специалност, но не знае нищо. Аз лично не бих се доверила на такъв човек да ми помага с каквото и да било. Например да ме лекува лекар, който е завършил платено и не разбира нищо. Това е моето здраве и не бих го подложила на риск по този начин.

Разбира се всеки има правото сам да решава дали му трябва училището или не. Защото според мен е необходимо, ако искаме да се развиваме все повече по дадена сфера и да сме образовани за света. Смятам, че вече е право на избор ученето в университет и това каква работа искаме. И виждаме, че има много хора с доста добра позиция без висше образование с развит бизнес. Понякога не винаги образованието означава, че сме успели хора. Много е относително.

Проблемът тук е, че училището ни учи да помним неща, а не да мислим. Много по-важно е човек да се научи да мисли, защото ако ни трябва нещо от дадена сфера по която не сме компетентни, можем веднага да го проверим в интернет. Живеем в дигитализиран свят. Не може всяко нещо да знаем, защото не сме компютри. Но, ако не можем да мислим, то тогава няма как да вземем най-добрите решения за бъдещето ни.

Ние хората не смятам, че сме устроени да зубрим информация. Защото от опит мога да кажа, че това не помага, а напротив-затруднява. Да, хубаво, ще помним дадените уроци например, но вече след една седмица няма нищо в главата по тази тема. И е съвсем нормално, тъй като мозъкът има функцията да изхвърля излишната информация.

Съгласна съм с факта, че в учебниците има много излишна, суха и претрупана информация, която ни затруднява още повече. Нещата трябва да бъдат ясни, точни,

обрани и незатормозяващи. Да се учат съществените неща като мозъците ни да не бъдат пълни с излишни подробности.

Моето мнение , че трябва учениците да са образовани във всяка една сфера, знаейки най-важното. От всеки предмет може да ни потрябва нещо в живота. Но не смятам, че подробностите ни са нужни. Ще ни трябва единствено, ако искаме да се развиваме по дадената сфера. И ето нещо за представата ми за демократично училище: След като ученикът реши кой предмет му е интересен и кое ще му трябва за в бъдеще, да набляга повече на конкретния предмет и да взема допълнителни часове. Например аз ако съм заинтересувана от медицината, ще наблягам повече на биология и химия. Няма да ми трябва физика или география. Всеки ученик трябва да има правото да реши сам за себе си като разбира се има подкрепата на своите родители и учители, за да успее. Според мен не на всички ученици им харесват всички предмети и не може да са добри по всеки един. Някой ще го бива повече в точните науки(химия, математика, физика, биология), а друг повече в изкуствата(пеене, рисуване, танцуване). И всеки може да прецени сам за себе си в какво е добър и да превърне способностите си в хоби или работа.

Съгласна съм с това, че тази цялата ненужна и тежка информация заедно с многото домашни, честите тестове и изпитвания могат да докарат голям стрес на учениците. И затова много от тях се отказват и си мислят, че това не е за тях, откъдето после идва и цялата незаинтересованост към училището. Затова ще бъде хубаво, ако се чуят нашите страни и гледни точки по въпроса. Смятам, че за да ни бъде задържан интересът по дадения предмет трябва информацията да е по-обрана и с най-необходимото, което със сигурност бихме запомнили и най-важното да го приложим, което пък означава, че сме го разбрали. Така хем ние ще сме доволни, но и учителите ще бъдат. Домашните и тестовите нека бъдат давани, но нека не бъдат много. Защото понякога някои пишат домашни цяла събота и неделя, които реално са почивни дни, и нямат време за семейство, приятели, хоби и почивка. Аз не говоря в случая от името, на всички, а от моето и на една част от тях. Понякога наистина ще се наложи да се пише във време, в което другите почиват, това е неизбежно, било то да наваксаме с изпуснато или да наблегнем на нещо, което ще ни трябва за в бъдеще. Човек, за да успее трябва да се потруди. Но в това число влизат и учителите, защото и те са доста заети. В днешно време учителите измислят какви ли не различни начини и методи на преподаване, за

да ни бъде интересно. Било то, чрез интерактивни дъски, игри, конкурси, само, за да запомняме по-лесно като се премахне сухата форма на преподаване. И това според мен е много добра идея.

Всека група в училището има права и отговорности, които трябва да спазва. Защото без задълженията и правилата ще настане хаос.

Едно демократично училище има нужда от сериозни хора, които да знаят какво искат и да преследват целите си. Да се грижат и градят училището като свой втори дом, защото училището ни оформя като хора. То е институцията, която е ясен пример за развитието и съхраняването на бъдещите поколения. Открива талантът във всеки един от нас. Има колкото образователна, толкова и социална роля. Затова трябва да се грижим за него и да поемаме отговорност като измисляме нови неща, с които да го подобряваме и извисяваме на високо ниво. А каква е вашата представа за демократично училище?

Светлана Юлиянова Кехайова, 10 клас
град Доспат, СУ „Димитър Благоев“